

Lê Thị Công Nhân thân mến,

Hôm là giờ này, em đang náo nức trên đường trở về ngôi nhà thân yêu của em, chắc chắc còn vài giờ nữa, em sẽ được gặp lại những người bạn và con người quen thuộc sau vài ngàn ngày xa cách, bị giam cầm và trở nên bất hạnh trong “nhà tù” của chế độ cộng sản “cả dân, do dân, vì dân”.

Tôi cũng suy nghĩ không biết giờ này trong lòng em đang buồn hay vui?

Chắc hẳn em sẽ vui, vì được trở lại nơi em đã sống, có mẹ, có người thân, có ngôi nhà ấm cúng của mình sau những tháng ngày đầy đau khổ trong nhà tù cộng sản.

Nhưng, chắc hẳn em sẽ buồn, vì ngày em ra đi cách đây đã 3 năm và ngày em trở lại hôm nay, vẫn một không khí ngột ngạt, bí bách và ngày càng ngột ngạt hơn thế.

Chắc hẳn em sẽ buồn hơn, vì khi em đi, những cái gọi là “dân án” là “khai hoạch” khai thác, bán đất bán tháo tài nguyên, đất đai của ông cha ta cho a b “lãng phí” đem đau lòng. Ngày em trở về, mới thôi đã phải bày ra trước mắt. Bên bành trướng Địch Hán đã đem người vào tận mái nhà Tây Nguyên để thiêu hủy hình thức. Ngoài biên Hoàng Sa đã mất từ lâu, Trường Sa cũng đang nằm trong tay bên bành trướng, thiêu hủy dân đánh cá trên vùng biển nước mình bị cấm ngang nhiên, bắt giữ, bắt đánh đập tàn nhẫn.

Có thể em ngạc nhiên chẳng và hỏi “vậy vai trò của nhà nước để đâu”? cũng xin nhắc lại với em rằng nhà nước “của chúng ta” cũng đã phải ngừng, phải ngừng bán cái băng cassette cũ do người phát ngôn Bộ ngoại giao tua lại “Việt Nam có đầy đủ bằng chứng...” vậy là xong. Giờ đây, nhà nước ta luôn kêu gọi to rằng “đất đai thuộc nhà nước quản lý” rồi hùng hăng, rồi đánh thép, rồi kiên quyết. Nhưng những lời đánh thép đó chỉ dùng khi nhà nước muốn cướp đất của nông dân, của tôn giáo, của nhà thờ... còn khi bên bành trướng Địch Hán ngang nhiên xâm lược lãnh thổ, thì

nhà nßc “cãa chúng ta” nhưn như con chi chi, hß không dám lên tißng, hß không dám mßnh mß, hß chß dám “giao thißp”... hßu như “nhà nßc ta” đã không còn “qußn lý” như ng nßi đó.

Lê Thß Công Nhân thân mßn,

Nhßng đißu đó, anh tin sß làm em đau lòng hßn dù em đã đßc ra khỏi cái nhà tù nß.

Nhßng ngày em đi tù, muôn vßn ánh mßt dõi theo em tßng tin tßc nhß, tßng đißn bißn xßy ra vßi em trong nhà tù. Mßt nß nhi mßng mạnh, chân yßu tay mßm làm sao đßi đßu đßc vßi muôn vßn mßu gian quß kß cãa nhà nßc và nhà tù cßng sßn. Đã có ngß i tßng nói “nßu nhà tù thßc dân Pháp ngày xßa cũng như nhà tù cßng sßn thßi nay, thì làm gì còn có cái nòi cßng sßn nßy sinh ra trên đßt nßc này” và ngß i ta thßy tißc, ngß i ta tißc rßng tßi sao như ng nhà tù kia vßn đß còn sót lßi loài cßng sßn đß gây hßu hßa cho đßt nßc đßn nay.

Nhßng, ra khỏi nhà tù nß, em lßi đßc chßng kißn như ng màn bi hài kßch cãa mßt nhà tù lßn. Đß em sß thßy “đßng quang vinh” cãa chúng ta đã làm gì đß xßng đáng là “đßi quân tiên phong”. Trên trang ngôn lußn, tißng nói chính thßc cãa đßng đã công nhßn rßng Bißn đßng là cãa Trung Qußc, trang web thßng mßi Vißt Trung mà Tßng bí thß, Chß tßch nßc hß hß bßm nút cũng ghi rõ ràng như vßy. Rßng đßu ngußn đang bß bán hàng trăm ngàn hecta, Tây Nguyên vßn cß rßc gißc Tàu vào ngßi chßm chß, hàng Tàu đßc hßi vßn tràn ngßp đßu đßc nhân dân ta.

Báo chí nhà nßc, truyßn thông nhà nßc rßt mßt gißng hßa theo chính sách bán nßc và phß hßa lß cßp nßc. Nhßng tißng nói cßt lên vì lòng yêu nßc, vì sß trung thành, vì sß thßt... nhanh chóng đßc mßi vào ngßi chßi và nghß ngßi trong các nhà tù nß...

Ngß i dân ngày càng lßm than, giá cß tăng chóng mßt, lßm phát ngày càng cao, đßi ngũ thßt nghißp ngày càng lßn, cußc sßng ngß i dân ngày càng bß đßa đß mßt... và đßng ngày càng gißu, quan chßc cãa đßng ngày càng béo.

“Đßng quang vinh” cãa chúng ta, ngày càng thß hißn đúng bßn chßt cãa mình, “hßn vßi gißc, hung hßn vßi dân”. Nhßng vß vißc liên quan đßn đßt đai cãa nhân dân, hßn em không đßc chßng kißn lßc lßng hùng hßu, hung hßn vô cùng cãa ngàn trùng đißp đißp cßnh sát, chó và

công an với để thế vũ khí để các tù nhân của nhân dân đóng góp để trả nợ và để các bạn đồng hành. Những người ở Tòa Khâm sát, Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý, Bát Nhã, Đền Chiêm... là những người mình cùng hùn hạp và cùng thế.

Ngày em trở về, cũng là ngày em mừng kính Thánh giá, buổi tối những niềm tin của người Kitô hữu chúng ta đã bị đập nát và những mảnh vỡ của ngàn năm lịch sử, chó và cán bộ trong đêm tối. Em sẽ mừng kính những người đập phá mảnh nhân dân, kẻ cướp lợi tức, đui mắt, đánh tu sĩ, đập linh mục và đập nát Thánh giá, đó là những người cùng chung sự suy đồi của một nhà nước độc tài.

Em cũng sẽ thấy để những ngón đòn hèn hạ bên thế mà để người ta đã sáng tác ra để quở trách chúng nhân dân tiêu diệt nhau với kẻ sách “dùng nhân dân đánh nhân dân” bằng một lý lẽ những mảnh, đó là “quở trách chúng ta phát”. Những ngón võ bên đó chỉ duy nhất là giết bằng để các cái ghê quyến lặc trên đầu trên cổ nhân dân để mà kiếm, để mà cướp, để vinh thân phì gia, kẻ vốn mảnh đất nước để đâu thì để, một còn không cần biết.

Em thân mến,

Những điều trên đây là ra không nên nói với em gì này, để dù sao cũng nên mang đến cho em những niềm vui nho nhỏ sau ngàn ngày xa cách. Những sự đời khi là vậy, muộn cũng chúng để người, thích cũng không thế nào im. Vì vậy những điều đó có thể làm em buồn những là thế thôi.

Những cũng đã có những điều khác bên ngày em ra đi, những những tín hữu của cánh én báo mùa xuân.

Sự đời là con giun xéo lăm cũng quở trách, nhân dân chúng để người chỉ để một lúc nào đó mà thôi, lòng dân như sóng cồn, như bão lốc, như những người dân không chỉ để người là “Đến Đền, đến Chính phủ” hoặc “Đến ta là để để, là văn minh”. Nhân dân đã đến đến thế để sự đời để của “để ta”, dân càng thấy để sự anh hùng của “để ta” trước ngoi bang như thế nào... và lòng dân đã nở i giết.

Ngày em đi, chúng ta có cùng hàng chục ngàn giáo dân với cảnh thiên tuế trên tay hiên ngang vững bước đi bộ hàng chục km đến phiên tòa xét án hô vang “vô tội, vô tội, trả đất nhà tôi”. Ngày em đi, chúng ta có những trí thức đến tận đám hiên ngang ra trước bộ máy những phiên tòa hùng hồn làm chùn tay những kẻ rập tâm bán nước, rập c voi với giày m.

Ngày em đi, hàng ngũ trí thức của đất nước đang chấp nhận chế "HÈN" đè nín tình trỗi dậy của dân, những người đã lên tiếng. Những ngón đòn bịt miệng dành cho cá nhân, những hành động lén lút phá hoại trái pháp luật các trang web, những hành động dung túng cho những quan chức CS âm mưu bán nước cho Tàu vì "thân nhân tộc" những kẻ lợi thì trả áp dụng dân và bắt những người đã bỏ với chết.

Cũng ngày em đi, chúng ta có những cùng hàng ngàn nông dân đi bộ mấy chục km về Hà Nội kêu cứu, khiêu khích và đã bị đánh đập tàn tệ, những người đã trả đũa cho chính mình.

Ngày em đi, những dân chúng hiểu được mình có quyền gì một cách đầy đủ, những người đã khác, họ đã dám kiêu hãnh đứng lên xác nhận quyền của mình mà bấy lâu đã bị nhà nước âm thầm cướp đi coi đó là quy luật.

Đó là những điều khác so với trước đây 3 năm khi em ra đi.

Em Lê Thị Công Nhân thân mến,

Ngày em trở về, mừng vui và âu lo vẫn còn đó, xin chúc em mùa xuân mới mùa xuân ra trước với dũng khí của tuổi trẻ đã được luyện rèn và của những truyền thống anh hùng dân tộc được đúc kết trong em.

Hà Nội, Ngày Xuân 6/3/2010